

Parshat Nitzavim-Vayelech
Rosh Hashana Part I
Battling with the Shofar

While the nature of the day of Rosh Hashana is ambiguous in the Torah (see Rosh Hashana – The Beginning or the End of the Year), there is unanimous consensus that the Shofar is the central Torah ordained Mitzva of the day. Though, even this simple fact is also not a foregone conclusion from the directives found in the Torah. The holiday of Rosh Hashana appears twice in the Torah. In the most elaborate list of the Jewish holidays in Parshat Emor, the Torah simply says that there is a holiday "...on the first day of the seventh month (ובחדש השביעי באחד לחדש) with the following characteristics, "a sabbath, a memorial of T'ruah, a holy gathering (שבתון זכרון תרועה) (מקרא קדש)." With regards to the Korbanei Musaf in Parshat Pinchas, there is an equally sparse description with again the "first day of the seventh month (ובחדש השביעי באחד לחדש) being day that is "a holy gathering for you, where you shall do no laborious work, a day of T'ru'a for you (מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת) Rosh Hashana is clearly associated with "T'ru'a (תרועה)," but there is never any explicit mention of the Shofar. To solve this problem, one might suggest that the word T'ru'a is synonymous with the Shofar and the sound of the Shofar and therefore it is as if the Torah definitively enjoins

one to trumpet the Shofar on Rosh Hashana. The problem with this approach is that the word T'ru'a is not solely associated with the Shofar.³ It is utilized in conjunction with the Chatzotrot (silver trumpets),⁴ other wind instruments⁵ and with regards to people crying out, whether a call to move forward⁶ or fear,⁷ especially in the context of war, or as an expression or joy.⁸ It also might simply just mean any loud sound.⁹

The Oral Torah solves this dilemma by invoking a literary parallel between all the T'ruot found in the seventh month.¹⁰ With regards to Yom Kippur of the Yovel, the Torah enjoins "Then you shall sound the loud Shofar on the tenth day of the seventh month. On the Day of Atonement you shall sound the Shofar throughout your land (והעברת שופר תרועה...בחדש השביעי)." In this instance, there is a clear correlation between the Shofar and the T'ruah. Leveraging that source, Chazal then connect it to the Torah's demands with regards to Rosh Hashana that contains similar verbiage – the "seventh month (בחדש השביעי)" and "T'ru'a (תרועה)"¹¹ – to assume that the means by which one creates the sound of the T'ru'a on Rosh Hashana must also be the Shofar.

In Parshat Behalotcha, God instructs Moshe to fashion two silver trumpets whose purpose is to assemble the nation and initiate the journey of the encampment.¹² The Torah then details how the trumpets are to be used in order to facilitate

1 דבר אל בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש (ויקרא כג, כד)
2 ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם (במדבר כט, א)
3 והעברת שופר תרועה בחדש השביעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בקל ארצכם: (ויקרא כה, ט)
4 וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצר אתכם והרעתם בהצרות ונזפרתם לפני יקוק אלקיכם ונשעתם מאיביכם: (במדבר יט, ט) וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש והמצרות התרועה בידו: (במדבר לא, ו) הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה: (תהלים קנה, ה) וכל ישראל מעלים את ארון ברית יקוק בתרועה ובקול שופר ובמצרות ובמצלותים משמעים בנבלים וכנרות: (דברי הימים א, טו, כח)
5 ושבועה כהנים ישאו שבועה שופרות היובלים לפני הארון וביום השביעי תסבו את העיר שבע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות: והיה במשך בקרן היובל תתקע את קול השופר יריעו כל העם תרועה גדולה ונקלה חומת העיר תחתייה ועלו העם איש נגדו (יהושע ו, ד-ה) והחלוץ הלך לפני הפנהים תקעו השופרות חומת והמאסף הלך אחרי הארון הלוח ותקעו בשופרות: ואת העם צוה יהושע לאמר לא תריעו ולא תשמיעו את קולכם ולא יצא מפיכם דבר עד יום אמרי אלקיכם הריעו והריעתם: (יהושע ו, ט-י ועוד שם) ויהי כבוא ארון ברית יקוק אל המחנה יריעו כל ישראל תרועה גדולה ותהם הארץ: וישמעו פלשתים את קול התרועה ויאמרו מה קול התרועה הגדולה הזאת במחנה העברים וידעו כי ארון יקוק בא אל המחנה: (שמואל א, ד, ה-ו) ותקעו שופר בגבעה חצצרה ברמה הריעו בית און אחריו בנימין: (הושע ח, ח) ויריעו איש יהודה ויהי בהריעו איש יהודה והאלקים נגף את רבכם וכל ישראל לפני אביה ויהודה: (דברי הימים ב, יט, טו) וישבעו ליקוק בקול גדול ובתרועה ובמצרות ובשופרות: (דברי הימים ב, יט, טז)
6 מעי מעי אוחילה קירות לבי המה לי לבי לא אחריש כי קול שופר שמעת נפשי תרועת מלחמה: (ירמיהו ד, ט) ויהי האיש ההוא כערים אשר הפך יקוק ולא נחם ושמע זקקה בבקר תרועה בעת צהרים: (ירמיהו כ, כט) ותקעו שופר בציון והריעו בהרי קדשי ירמיהו כל ישיבי הארץ כי בא יום יקוק כי קרוב: (יואל ב, א) והוציית איש בחומת רבה ואקלה ארמנותיה בתרועה ביום מלחמה בסער ביום סופה: (עמוס א, ד) ויום שופר ותרועה על הערים הבצרות ועל הפנות הגבוהות: (צפניה א, טו)

8 שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה: (תהלים לג, ג) ו הריניו לאלקים עוזני הריעו לאלקי יעקב: (תהלים פא, ב) ו הריעו ליקוק כל הארץ פצחו ורננו וזמרו: (תהלים צח, ד) ו עד מלה שחוק פיק ושפתיך תרועה: (איוב ח, כא) ו עתר אל אלוך וירצהו וירא פניו בתרועה וישב לאנוש צדקתו: (איוב לג, כו) ו יענו בהלל ובהודות ליקוק כי טוב פי לעולם חסדו על ישראל וכל העם הריעו תרועה גדולה בהלל ליקוק על הסוד בית יקוק: ורבים מהפנים והלויים וראשי האבות הזקנים אשר ראו את הבית הראשון בנסדו זה הבית בעיניהם בכים בקול גדול ורבים בתרועה בשמחה להרים קול: ואין העם מפירים קול תרועת השמחה לקול בכי העם כי העם מריעים תרועה גדולה והקול נשמע עד למרחוק: (עזרא ג, יא-ג)
9 והיה האיש ההוא כערים אשר הפך יקוק ולא נחם ושמע זקקה בבקר ותרועה בעת צהרים: (ירמיהו כ, כט) ו בימינו היה הקסם ורושלים לשום כרים לפתח פה ברצח להרים קול בתרועה לשום כרים על שערים ולשפך סללה לבנות דיק: (יחזקאל כא, כז) וכל ישראל מעלים את ארון ברית יקוק בתרועה ובקול שופר ובמצרות ובמצלותים משמעים בנבלים וכנרות: (דברי הימים א, טו, כח) ו יריעו איש יהודה ויהי בהריעו איש יהודה והאלקים נגף את רבכם וכל ישראל לפני אביה ויהודה: (דברי הימים ב, יט, טו)
10 תנו רבנן: מנין שבשופר - תלמוד לומר והעברת שופר תרועה, אין לי אלא ביובל, בראש השנה מנין? תלמוד לומר בחדש השביעי, ומה תלמוד לומר בחדש השביעי - שיהיו כל תרועות של חדש שביעי זה כזה. ומנין שפשוטה לפניה - תלמוד לומר והעברת שופר תרועה. ומנין שפשוטה לאחריה - תלמוד לומר תעבירו שופר. ואין לי אלא ביובל, בראש השנה מנין - תלמוד לומר בחדש השביעי, שאין תלמוד לומר בחדש השביעי, ומה תלמוד לומר בחדש השביעי שיהיו כל תרועות החדש השביעי זה - כזה. ומנין לשלש של שלש שלש - תלמוד לומר והעברת שופר תרועה, שבתון זכרון תרועה, יום תרועה יהיה לכם. ומנין ליתן את האמור של זה בזה ושל זה בזה - תלמוד לומר שביעי שביעי לגזירה שוה. הא כיצד? שלש שהן תשע. שיעור תקיעה כתרועה, שיעור תרועה כשלשה שברים. (ראש השנה לג-לד).
11 והעברת שופר תרועה בחדש השביעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בקל ארצכם: (ויקרא כה, ט)
12 עשה לך שתי חצוצרות כסף מקשה תעשה אתם והיו לך למקרא העדה ולמסע את המחנות: (במדבר יב, י)

these functions. There seem to be two sounds that the Chatzotzrot are harnessed to produce – Tekiya (תְּקִיעָה), a long blast, and Teru'a (תְּרוּעָה), a short blast. Leaning on those definitions, it would imply that the demand on Rosh Hashana to be a day of "trumpeting (תְּרוּעָה)" would require one to produce a short sound on the Shofar. Once again here, Chazal, invoking the same literary parallel noted above, indicate that the fact that the word T'ru'a is mentioned three times in the context of the seventh month indicates that there is a minimum requirement of at least three T'ru'ot to be blown on Rosh Hashana and Yom Kippur of the Jubilee year. In addition, in a similar derivation, the Oral Torah also notes that there is a requirement to envelope every T'ru'a with a Tekiya before and after it.¹³ That means in order to fulfill the biblical command, one would need to blow the series Tekiya-Teru'a-Tekiya with the Shofar three times for a total of nine sounds. Later on, Rabbi Abahu instituted the normative practice to blow thirty sounds for the Biblical Mitzva because of the uncertainty surrounding what is the proper sound to fulfill the Torah's requirement of sounding a T'ru'a.¹⁴ Is it a series of three short sounds (שְׁבָרִים), is it a staccato of very short sounds (תרועה בלשון בני אדם) or it a combination of both (שְׁבָרִים-תְּרוּעָה). Therefore, the normative practice is to blow the series Tekiya-Sh'varim-Teru'a-Tekiya, Tekiya-Sh'varim-Tekiya and Tekiya-Teru'a-Tekiya each three times for a total of thirty sounds. The fact that the T'ru'a sits in the middle of each series and is the sound explicitly demanded by the Torah on Rosh Hashana would lead one to believe that it

somehow represents or reflects the primary theme of the day of Rosh Hashana.

Once again, going back to Parshat Behalotcha, there seem to be two sounds that the Chatzotzrot are harnessed to produce to carry out their function – Tekiya (תְּקִיעָה), a long blast, and Teru'a (תְּרוּעָה), a short blast. The Tekiyot are used to summon the nation or the leaders¹⁵ and to celebrate;¹⁶ the Teru'ot are utilized to cause the camps to journey¹⁷ or to be remembered by God when there is impending danger.¹⁸ Seemingly, the Tekiyot, as their sound implies, are a triumphant trumpeting and a call to gather and draw close, whereas the Teru'ot, broken staccato sounds, are a call to disperse and be on guard, a sign of anxiety.¹⁹ This distinction is emblemized by the root of each word; Tekiya derives from the root Taka (תַּקַּע), which means upright and to implant firmly; Teru'a stems from the root Tara (תָּרַע) to be broken and also includes the word Ra'a (רָעָה) which means to break, evil and possibly weak.

There is another more familiar trumpet, the Shofar (שׁוֹפָר), which is also mentioned only five times in the Torah; three of the citations are found by Har Sinai and two by the Yovel. With regards to Har Sinai, the Torah simply describes a powerful sound of the Shofar being a part and parcel of the sound and fury of the revelation.²⁰ On the other hand, concerning the Yovel, the verbs V'ha'a'varta (וְהִעֲבַרְתָּ) and Ta'a'viru (תַּעֲבִירוּ) are used to direct the blowing of the Shofar.²¹ While in this context the words mean to sound, the Torah here does not utilize the

¹³ עיין הערה 10 || והאי תנא מייתי לה בגזירה שוה ממדבר, דתניא: ותקעתם תרועה - תקיעה בפני עצמה ותרועה בפני עצמה. אתה אומר תקיעה בפני עצמה ותרועה בפני עצמה, או אינו אלא תקיעה ותרועה אחת היא? כשהוא אומר ובהקהיל את הקהל תתקעו ולא תריעו - הוי אומר: תקיעה בפני עצמה ותרועה בפני עצמה. ומנין שפשוטה לפניו - תלמוד לומר ותקעתם תרועה, ומנין שפשוטה לאחריה - תלמוד לומר תרועה יתקעו. רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקא אומר: אינו צריך, הרי הוא אומר ותקעתם תרועה שנית, שאין תלמוד לומר שנית, ומה תלמוד לומר שנית - זה בנה אב: שכל מקום שנאמר תרועה - תהא תקיעה שניה לה. אין לי אלא במדבר, בראש השנה מנין - תלמוד לומר תרועה תרועה לגזירה שוה. ושלוש תרועות נאמרו בראש השנה: שבתון זכרון תרועה, יום תרועה, והעברת שופר תרועה. ושתי תקיעות לכל אחת ואחת. מציונו מדבין: שלש תרועות ושש תקיעות נאמרו בראש השנה, שתיים מדברי תורה ואחת מדברי סופרים; שבתון זכרון תרועה, והעברת שופר תרועה - מדברי תורה, יום תרועה יהיה לכם - לתלמודו הוא בא. רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן: אחת מדברי תורה, ושתיים מדברי סופרים; והעברת שופר תרועה - מדברי תורה, שבתון זכרון תרועה, ויום תרועה יהיה לכם - לתלמודו הוא בא. (ראש השנה לד.)

¹⁴ אתקין רבי אבהו בסרי: תקיעה, שלשה שברים, תרועה, תקיעה. - מה נפשך? אי ילולי יליל - לעביד תקיעה תרועה ותקיעה, ואי גנוחי גנח - לעביד תקיעה שלשה שברים ותקיעה! - מספקא ליה אי גנוחי גנח אי ילולי יליל. - מתקיף לה רב עורא: ודלמא ילולי הוה, וקא מפסיק שלשה שברים בין תרועה לתקיעה! - דהדר עביד תקיעה תרועה ותקיעה. - מתקיף לה רבינא: ודלמא גנוחי הוה, וקא מפסיקא תרועה בין שברים לתקיעה! - דהדר עביד תקיעה שברים תקיעה. - אלא רבי אבהו מאי אתקין? אי גנוחי גנח - הא עבדיה, אי ילולי יליל - הא עבדיה! - מספקא ליה דלמא גנח ילולי. - אי הכי, ליעבד גמי איפכא: תקיעה, תרועה, שלשה שברים ותקיעה, דלמא ילולי וגנח! - סתמא דמילתא, כי מתקרב באיניש מילתא - ברישא גנח והדר יליל. (ראש השנה לד.)

¹⁵ ותקעו בבהן ונועדו אליך כל-העדה אל-פתי אהל מועד: ואם-באחת יתקעו ונועדו אליך הנשיאים ראשי אלפי ישראל: (שם יג-ט) || ובהקהיל את-הקהל תתקעו ולא תריעו: (שם טז)

¹⁶ וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצצרת על עליתכם ועל זבחי שלמכם והיו לכם לזכרון לפני אלוקים אני יקרא אלוקים: (שם י')

¹⁷ ותקעתם תרועה ונסעו המחנות החנים קדמה: ותקעתם תרועה שנית ונסעו המחנות החנים תימנה תרועה יתקעו למסעייהם: (שם יו-יא)

¹⁸ וכי-תבאו מלחמה בארצכם על-הצר הצר אתכם והרעתם בחצצרת וזכרתם לפני יקרא אליהם ונושעתם מאיבכם: (שם יט)

¹⁹ תרועה יתקעו למסעיהם - כבר פירשתי בסדר אמור אל הכהנים (ויקרא כג כד) כי התרועה רמז למדת הדין, כי כן כתוב במסעות (לעיל ט כג) על פי ה' ביד משה, והיא המנצחת במלחמה, וכתוב (להלן פסוק ט) וכי תבאו מלחמה בארצכם וגו' והרעותם, ועל כן אמר משה (להלן פסוק לה) ויוספו משנאיך מפניך, וכבר פירשתי סוד הפנים בעשרת הדברות (שמות כג). וכן תראה כי חומת יריחו נפלה בתרועה, דכתיב (יהושע ו י) עד יום אמרי לכם הריעו והרעותם, וכתיב (שם פסוק כ) ויריעו העם תרועה גדולה ותפול החומה, ולכך היתה חרם. ובהקהיל את הקהל - ראויים לתקיעה, כי הפשוטה רמז למדת רחמים כי ימינו פשוטה לקבל שבים, על כן יאמר (ובנחה) [בנחה] (להלן פסוק לו) שובה ה' רבבות אלפי ישראל, וכתיב (פסוק י) וביום שמחתכם ובמועדיכם ותקעתם, כי המלחמה לתרועה והמועדים והשמחה לרחמים. ורבותינו (ר"ה לג ב) העתיקו, פשוטה לפניו ופשוטה לאחריה ותרועה באמצע, שלא יקצץ בנטיעות בראש השנה ויום הכפורים ועל הקרבן, אבל הכוונה זו לתקיעה וזו לתרועה, והמשכיל יבין: (רמב"ן במדבר יו-ז)

²⁰ ויהי ביום השלישי בהית הבקר ויהי קולת ויבקר ויען קבד על-ההר וקול שפר תזק מאד וימרד כל-העם אשר במחנה: (שמות יט, טז) || ויהי קול השפר הולך ותזק מאד משה ידבר והאלהים יענו בקול: (שם יט, טז) || וכל-העם ראים את-הקולות ואת-הלפידים ואת קול השפר ואת-ההר עשן וירא העם ויגעו ויעמדו מרחק: (שם כו, טו)

²¹ והעברת שופר תרועה בחדש השבועי בעשור לחדש ביום הפורים תעבירו שופר בכל-ארצכם: (ויקרא כה, ט)

verbs Taka (וּתְקַעְתֶּם) or Tari'u (וְהִרְעַתֶּם), that are found in Behalotcha with regards to the Chatzotzrot, to express the need to trumpet. Rather, it employs the root Avar (עבר), to pass through, which in this case will be the person's breath passing through the Shofar, in order to charge them with creating the sound. The verse states that you will sound (וְהִעֲבַרְתָּ) a Shofar Teru'a (שׁוֹפַר תְּרוּעָה) which could be read as you will sound through the Shofar a Teru'a. The difficulty with this interpretation is that the object of the verb "to sound (וְהִעֲבַרְתָּ)" should have been Teru'a and not the Shofar.²² That is because the Shofar is an instrument and not a sound as is evidenced by the use of Kol HaShofar (קול השׁוֹפָר), the sound of the Shofar, in the description of the revelation at Har Sinai. Therefore, it makes more sense to view Shofar Teru'a (שׁוֹפַר תְּרוּעָה) as a noun phrase meaning either the sound of the shofar or a loud noise. Depending on how one translates this Pasuk will determine how closely related the Shofar is to the Chatzotzrot.²³ If the demand is to produce a Teru'a with the Shofar then the Shofar and Chatzotzrot are two means by which to create the same sound and are then more likely to be seen in a similar light. Whereas, if one believes that there is no specific demand as to which sound the Shofar makes and there is a separate requirement to produce a Shofar sound, that in all likelihood could be distinct from the sounds of the Chatzotzrot, then it would make sense to differentiate between the two instruments (see Parshat Behalotcha – Trumpets Abound).

Chazal, and the Rishonim following in their footsteps, clearly subscribe to the position that there is heavy overlap between the Shofar and the Chatzotzrot. The Sifrei, quoted by Rashi, indicates that the sequence of Malchiyot, Zichronot and Shofarot, the prayer structure for Rosh Hashana, is embedded in the final verse describing the purpose of the Chatzotzrot. "You

shall trumpet the Chatzotzrot,' that is the Shofar, 'they shall be a reminder of you before your Lord,' that is Zichron and 'I, God, am your Lord,' that is Malchut..."²⁴ The Midrash Halacha is clearly conflating the Chatzotzrot with the Shofar²⁵ and this is likely driven by the linguistic parallels that are found between Rosh Hashana (יום תְּרוּעָה, זְכֵרוֹן תְּרוּעָה, בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי),²⁶ Yovel (בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי, שׁוֹפַר תְּרוּעָה)²⁷ and the Chatzotzrot (תְּרוּעָה, וּבְמוֹעֲדֵיכֶם, וְהָיוּ לָכֶם לְזִכְרוֹן).²⁸ This seems also to be the case with regards to the demand in the previous Pasuk that "When you wage war in your land against an aggressor who oppresses you, you shall sound short blasts on the trumpets..." The word Shofar appears fourteen times in Sefer Yehoshua, all in regards to the battle to conquer Yericho,²⁸ and ten times in Sefer Shoftim, all, with the exception of one, in reference to Gidon's battle with Midyan.²⁹ In the remainder of Tanach, the overwhelming usage of the Shofar is in a military context, all of this appears to be a fulfillment of the demand to trumpet the Chatzotzrot when engaging in battle. This blurring of the distinction between the two instruments seems to be supported by the Gemara's contention that the colloquial meaning of the words Shofar and Chatzotzrot were reversed at the time of the destruction of the Temple.³⁰ That is more likely to happen if the two are seen as interchangeable.

The muddling of these two instruments is also reinforced by the Mishna's description of the practice to blow them on special occasions in the Temple. Even though the Shofar is associated with Rosh Hashana and the Hatzotzrot with Fast days, nevertheless, in the Temple, both the Shofar and the Chatzotzrot were sounded simultaneously on these days. The only concession to their distinction is that on Rosh Hashana the Shofar blower stands between the trumpeters of the Chatzotzrot and its sounding continues even after the trumpets

²² שופר תרועה – מלת תרועה ראוי להיות נסמך למלת שופר ולומר תרועת שופר, כי לא תאמר שופר קול רק קול שופר; אמנם מצאנו דומים לזה כמ"ש (בראשית לפנש חיה), ולרבותינו יפרוש כבלתי נסמך, כאלו אמר והעברת שופר והעברת תרועה, ע"י ת"כ ותלמוד (הכתב והקבלה ויקרא כה, ט)

²³ כמו שנביר זה יותר סביר אבל לא מוכרח

²⁴ אני ה' אלקיכם למה נאמר לפי שהוא אומר דבר אל בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה (ויקרא כג כד) אבל מלכות לא שמענו ת"ל ה' אלקיו עמו ותרועת מלך בו (במדבר כג כא) זה שופר ומלכות ר' נתן אומר אינו צריך שהרי כבר נאמר ותקעתם בחצוצרות הרי שופר והיו לכם לזכרון זה זכרון אני ה' אלקיכם זה מלכות אם כן מה ראו חכמים לומר מלכות תחילה ואחר כך זכרונות ושופרות אלא המליכות עליך תחילה ואחר כך בקש מלפניו רחמים כדי שתזכר לו ובמה בשופר של חירות (ספרי עז ורש"י במדבר י, י) \\ מנין שאומרים מלכות? תניא, רבי אומר: אני ה' אלקיכם ובהחדש השביעי - זו מלכות. רבי יוסי בר יהודה אומר: אינו צריך, הרי הוא אומר והיו לכם לזכרון לפני אלקיכם. שאין תלמוד לומר אני ה' אלקיכם, ומה תלמוד לומר אני ה' אלקיכם - זה בנה אב, לכל מקום שנאמר בו זכרונות - יהיו מלכות עמה. (ראש השנה לב.)

²⁵ למרות שהשופר לא מזכר בראש השנה אלא ביובל, חז"ל הושוו בין ראש השנה ליובל
²⁶ דָּבַר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֲדָשׁ יְהִי לָכֶם שְׁבִתוֹן זְכֵרוֹן תְּרוּעָה מִקְרָא קֹדֶשׁ (ויקרא כג, כד) \\ וּבַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֲדָשׁ מִקְרָא יִקְדָּשׁ יְהִי לָכֶם כָּל-מִלְאֲקַת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יְהִי לָכֶם: (במדבר כט, א)

²⁷ וְכִי תִבְאוּ מִלְחָמָה בְּאַרְצְכֶם עַל הַצָּר הַצָּר אֲתֶכֶם וְהִרְעַתֶּם בַּחֲצֹצְרוֹת וְנִזְכַּרְתֶּם לִפְנֵי יְקוֹק אֱלֹהֵיכֶם וְנִשְׁמַעְתֶּם מֵאֲיֹבֵיכֶם: וְכַיּוֹם שִׁמַּחְתֶּם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשִׁים וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרוֹת עַל עֲלֵיתֶם וְעַל זִבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכְרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יְקוֹק אֱלֹהֵיכֶם: (במדבר י, ט-י)

²⁸ יהושע פרק ו וגם עיין ברמב"ן במדבר י, ז-ז שמקשר בין מלחמת יריחו והתרועה אצל החצוצרות: ...וְכֵן תִּרְאוּ כִי חוֹמַת יְרִיחוֹ נִפְלָה בְּתְרוּעָה, דְּכַתִּיב (יהושע ו י) עַד יוֹם אֲמַר לָכֶם הִרְעוּ וְהִרְעוֹתֶם, וְכַתִּיב (שם פסוק כ) וַיִּרְעוּ הָעָם תְּרוּעָה גְדוּלָה וְתִפּוּל הַחוֹמָה, וְלִכְךָ הִיָּתֵה חֶרֶם...

²⁹ שופטים ז-ז והעשירי בשופטים ג, כז בקריאת אהוד בן גרא לעם להצטרף עמו במלחמה נגד מואב

³⁰ דאמר רב חסדא: הני תלת מיילי אישתני שמייהו מני חרב בית המקדש: חצוצרתא, שופרא שופרא חצוצרתא. למאי נפקא מינה - לשופר של ראש השנה. (שבת לו.)

have quieted to give it emphasis.³¹ Whereas, on a Fast day the opposite is true, the trumpeters of the Chatzotzrot are found in the middle and the trumpeting extends beyond the blowing of the Shofar to put the focus on the Chatzotzrot.³²

If the Shofar and Chatzotzrot are both similar instruments, then the key defining factor of the purpose of the trumpeting would be embedded in the sound that is made rather than the instrument employed. Based on what has been presented, it would seem from the Torah's description that the trumpets or Shofar are dual usage instruments whose purpose is determined by the sound produced – either a Tekiya or a Teru'a. The Tekiya denoting something positive, upbeat, celebratory, triumphant or an ingathering, whereas, the T'ru'a indicating something negative, solemn, sorrowful or a dispersal. That would lead one to conclude that the T'ru'a demanded by the Torah through the trumpeting of the Shofar on Rosh Hashana would connote and instill a sense of solemnity, anxiety and possibly a sense of impending doom which would be thematically consistent with Rosh Hashana being a member of the Days of Awe (ימים נוראים).

This thesis also seems to be backed by the fact that when Pinchas leads Bnei Yisrael into war with the Midyanim, the verse states that he brought with him "...the sacred vessels and the trumpets for sounding (וְהַצְצֹרוֹת הַתְרוּעָה) in his hand."³³ As would be expected, war is associated with the T'ru'a sound. A similar pattern is also found with regards Yehoshua's battle against Yericho, where the T'ru'a sound is a prominent part of the attack.²⁸ Though in that instance the Tekiya is also mentioned, but that is in connection with the Kohanim circling with the Aron. The sounding of the Shofar that is a part of Gidon's battle with Midyan in Sefer Shoftim presents a greater difficulty because Taka (תקע) is the main verb used to describe the blowing of the Shofarot.²⁹ That would force one to reassess the thesis presented and offer a modified contention to explain the different

usages of the Tekiya and T'ru'a sound. It is possible that there are two forms of warfare – offensive and defensive – and that the Tekiya is associated with an attack on the enemy whereas the T'ru'a is correlated with a defensive battle. In order to explain all the instances in Yehoshua and Shoftim, this hypothesis could be refined further with a suggestion that the Tekiya is related to the summoning of the troops or scaring the enemy while the T'ru'a is connected with the chaos of entering the actual battle or warning of impending danger.

In support of the Tekiya sound being a positive omen and a sign of celebration, not surprisingly, the coronations of Shlomo HaMelech and Yehu³⁴ as kings are accompanied by a sound of the Shofar that utilizes the verb Taka (תקע).³⁵ The Tekiya is also utilized by Yoav to signal the end of a battle which could also be viewed in a positive light.³⁶ Though as one continues to investigate the usage of these two sounds or verbs throughout Tanach, it becomes harder and harder to maintain a consistent explanation for the different uses of the Tekiya and T'ru'a. For example, the celebration accompanying the Aron's transfer to Jerusalem by Dovid HamElech is described both in Sefer Shmuel and in Divrei HaYamim as being a tremendous celebration that includes sounds of the T'ru'a.³⁷

Without any coherent explanation for what is the meaning of a Tekiya vs a T'ru'a, one is now left with a difficult uncertainty as to what is the meaning of the T'ru'a sound that is at the center of the holiday of Rosh Hashana. Moreover and more disconcerting is the fact that the overwhelming usage of the Shofar, the Tekiya and T'ru'a in Tanach is associated with war; they are primarily weapons and sounds of war. What do war and Rosh Hashana have in common and why would one have a weapon of war as the centerpiece of the Day of Judgment? It seems completely counterintuitive or even sacrilegious. To be continued...

Shabbat Shalom

³¹ שופר של ראש השנה של יעל פשוט ופיו מצופה זהב ושתי חוצרות מן הצדדין שופר מאריך וחוצרות מקצרות שמצות היום בשופר: (משנה ראש השנה ג,ג)
³² בתעניות בשל זכרים כפופין ופיהן מצופה כסף ושתי חוצרות באמצע שופר מקצר וחוצרות מאריכות שמצות היום בחוצרות: (משנה ראש השנה ד,ד)
³³ וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש והצצרות התרועה בידו: (במדבר לא,ו)
³⁴ וימהרו ויקחו איש בגדו וישומו תחתיו אל גרם המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא: (מלכים ב ט,יג)
³⁵ ומשח אתו שם צדוק הכהן ונתן הנביא למלך על ישראל ויתקעם בשופר ואמרם יחי המלך שלמה: (מלכים א א, לד) \\ ויקח צדוק הכהן את קרן השמן מן האהל וישח את

שלמה ויתקעו בשופר ויאמרו כל העם יחי המלך שלמה: ויעלו כל העם אחריו והעם מחללים בהללים ושמחים שמחה גדולה ויתבקע הארץ בקולם: וישמע אדניהו וכל הקראים אשר אתו והם כלו לאכל וישמע יואב את קול השופר ויאמר מדוע קול הקריה הומה: (מלכים א א, לט-מא)
³⁶ ויתקע יואב בשופר ויעמדו כל העם ולא ירדפו עוד אחר ישרא' ולא יספו עוד להלחם: (שמואל ב ב, כח)
³⁷ וידו וכל בית ישראל מעלים את ארון יקוק בתרועה ובקול שופר (שמואל ב ו, טו) \\ וכל ישראל מעלים את ארון ברית יקוק בתרועה ובקול שופר ובחצרות ובמזלותים משמעים בנבילים ונכרות: (דברי הימים א טו, כח)